

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO PIRMININKO PAVADUOTOJO NUTARTIS

2013 m. gruodžio 19 d.*

„Apeliacinis skundas — Nutartis dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo — Švino, bario, arseno, stibio, gyvsidabrio ir nitrozoaminų bei nitrojunginių koncentracijos žaisluose ribinės vertės — Nuostatos, apie kurias pranešė Vokietijos Federacinė Respublika ir kuriomis paliekamos galioti nacionalinės ribinės vertės šiems medžiagoms — Komisijos sprendimas patvirtinti ne visas šias nuostatas“

Byloje C-426/13 P(R)

dėl 2013 m. liepos 26 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 57 straipsnio antrą pastraipą pateikto apeliacinio skundo

Europos Komisija, atstovaujama M. Patakia ir G. Wilms, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Vokietijos Federacinei Respublikai, atstovaujamai A. Wiedmann,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMO PIRMININKO PAVADUOTOJAS

susipažinęs su pirmojo generalinio advokato P. Cruz Villalón nuomone,

priima šią

Nutartį

- 1 Savo apeliaciniu skundu Europos Komisija prašo panaikinti 2013 m. gegužės 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo pirmininko nutartį *Vokietija prieš Komisiją* (T-198/12 R, toliau – skundžiama nutartis); ja šis teisėjas nurodė palikti galioti nacionalines nuostatas, apie kurias pranešė Vokietijos Federacinė Respublika, kuriomis nustatomos stibio, arseno, bario, švino ir gyvsidabrio koncentracijos žaisluose ribinės vertės (toliau – nacionalinės nuostatos), kol Bendrasis Teismas priims sprendimą iš esmės dėl ieškinio, kurį jis nagrinėja ir kuriuo prašoma panaikinti 2012 m. kovo 1 d. Komisijos sprendimą C(2012) 1348 galutinis (toliau – ginčijamas sprendimas) dėl prašymo palikti galioti šias nacionalines nuostatas.

* Proceso kalba: vokiečių.

2 Skundžiamos nutarties 2 punkte ginčijamas sprendimas aprašomas taip:

„Ginčijamame sprendime Europos Komisija tenkino, kiek tai susiję su nitrozoaminais ir nitrojunginiais, pagal SESV 114 straipsnio 4 dalį Vokietijos vyriausybės jai pateiktą prašymą patvirtinti, kad paliekamos galioti nacionalinės nuostatos, kuriose nustatytos minėtų sunkiųjų metalų ribinės vertės. Dėl švino, bario, arseno, stibio ir gyvsidabrio ribinių verčių, kurios atitinka 1988 m. gegužės 3 d. Tarybos direktyvoje 88/378/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su žaislų sauga, suderinimo (OL L 187, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 9 t., p. 240, toliau – senoji Žaislų direktyva) nustatytas vertes, Komisija iš esmės atmetė Vokietijos vyriausybės prašymą ir nusprendė, kad ateityje bus taikomos [2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/48/EB dėl žaislų saugos (OL L 170, p. 1)] (toliau – naujoji Žaislų direktyva) nustatytos ribinės vertės.“

Teisinis pagrindas

3 Skundžiamos nutarties 3–12 punktuose teisinis pagrindas apibūdintas taip:

„Pirminė teisė

3. SESV 114 straipsnio 1, 3, 4, 6 ir 7 dalyse nustatyta:

„1. Išskyrus tuos atvejus, kai Sutartyse nustatyta kitaip, 26 straipsnyje iškeltiems tikslams pasiekti taikomos toliau dėstomos nuostatos. Europos Parlamentas ir Taryba <...> nustato priemones valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatoms, skirtoms vidaus rinkos sukūrimui ir veikimui, suderinti.

<...>

3. Komisija savo pasiūlymuose, numatytuose 1 dalyje, dėl sveikatos, saugos, aplinkos apsaugos ir vartotojų apsaugos dėmesį kreipia į aukšto lygio apsaugą ir ypač atsižvelgia į visas mokslo faktais pagrįstas naujoves. Pagal atitinkamą kompetenciją šio tikslo taip pat siekia Europos Parlamentas ir Taryba.

4. Jei <...> nustačius kurią nors suderinimo priemonę valstybė narė mano, kad 36 straipsnyje nurodytais <...> svarbiais sumetimais reikia išlaikyti nacionalines nuostatas, apie tas nuostatas ir jų išlaikymo motyvus ji praneša Komisijai.

<...>

6. Komisija per šešis mėnesius [nuo 4 dalyje nurodyto pranešimo] patvirtina arba atmeta aptartąsias nacionalines nuostatas, patikrinusi, ar jos nėra savavališkos diskriminacijos priemonė arba užslėptas valstybių narių tarpusavio prekybos apribojimas ir ar jos netrukdo veikti vidaus rinkai.

Komisijai per šį terminą nepriėmus sprendimo, [4 dalyje] nurodytos nacionalinės nuostatos laikomos patvirtintomis.

Kai klausimas sudėtingas ir nėra pavojaus žmonių sveikatai, Komisija gali atitinkamai valstybei narei pranešti, kad šioje dalyje nurodytas terminas gali būti pratęstas dar vienam iki šešių mėnesių trunkančiam laikotarpiui.

7. Jei pagal 6 dalį valstybei narei leidžiama išlaikyti arba priimti nuostatas, neatitinkančias suderinimo priemonės nuostatų, Komisija nedelsdama nagrinėja, ar siūlyti pakeisti tą priemonę.“

Antrinė teisė

Senoji Žaislų direktyva

- 4 Senosios Žaislų direktyvos 2 straipsnyje nustatyta, kad žaislai gali būti pateikti rinkai, jeigu juos vartojant pagal paskirtį arba šiaip koku nors numanomu būdu, turint omeny įprastą vaikų elgseną, jie nekelia pavojaus vartotojų ar trečiųjų asmenų saugai ir (arba) sveikatai. Tos kokybės, kokios yra pateiktas rinkai, atsižvelgiant į numanomą ir normalų vartojimo laiką, žaislas turi atitikti šioje direktyvoje nustatytas saugos ir sveikatingumo sąlygas.
- 5 Senosios Žaislų direktyvos II priedo „Esminiai žaislų saugos reikalavimai“ II dalies „Konkretūs galimi pavojai“ 3 punkte „Cheminės savybės“ nustatytos, be kita ko, stibio, arseno, bario, švino ir gyvsidabrio biologinio įsisavinamumo, kaip siektino dalyko, didžiausios leistinos ribinės vertės per dieną. Biologinio įsisavinamumo ribinės vertės rodo cheminės medžiagos, kuri naudojant žaislus gali patekti į organizmą ir dalyvauti žmogaus kūne vykstančiuose biologiniuose procesuose, maksimalų leidžiamą kiekį. Šios biologinio įsisavinamumo ribinės vertės neišskiriamos pagal žaislo medžiagos konsistenciją. Minėtos direktyvos II priedo II dalies 3 punkto 2 dalies pirmame sakinyje nustatytos būtent tokios ribinės vertės, kurios rodo didžiausią leidžiamą biologinį įsisavinamumą per dieną, žymimą μg , t. y: stibio – 0,2 μg , arseno – 0,1 μg , bario – 25,0 μg , švino – 0,7 μg ir gyvsidabrio – 0,5 μg . Senojoje Žaislų direktyvoje visiškai nenustatytos nitrozoaminų ir nitrojunginių ribinės vertės.
- 6 Šiuo pagrindu Komisijos įgaliotas Europos standartizacijos komitetas parengė suderintą Europos standartą EN 71-3 „Žaislų sauga“ (toliau – standartas EN 71-3), kuriame atsižvelgiant į biologinio įsisavinamumo ribines vertes nustatytos žaislo medžiagoms taikomos „išsiskyrimo ribines vertės“ ir aprašyta procedūra, kaip tas vertes nustatyti. Išsiskyrimo ribinės vertės rodo cheminės medžiagos, galinčios išsiskirti, t. y. iš gaminio patekti į aplinką, pavyzdžiui, išskverbti į odą ar virškinamąjį traktą, didžiausią leidžiamą kiekį. Jei paisoma standarte EN 71-3 nustatytų verčių, pripažįstama, kad paisoma ir senojoje Žaislų direktyvoje nustatytų biologinio įsisavinamumo ribinių verčių. Standarte EN 71-3, be kita ko, nustatytos tokios išsiskyrimo ribinės vertės: stibis – 60 mg/kg, arsenas – 25 mg/kg, baris – 1 000 mg/kg, švinas – 90 mg/kg ir gyvsidabris – 60 mg/kg.

Naujoji Žaislų direktyva

- 7 2003 m. Komisija nusprendė peržiūrėti senąją Žaislų direktyvą. 2008 m. pradžioje po daugybės konsultacijų su ekspertais dėl kelių projektų Komisija pateikė Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl žaislų saugos pasiūlymą; šiam pasiūlymui Taryba pritarė 2009 m. gegužės 11 d., nepaisydama Vokietijos vyriausybės prieštaravimo, o 2009 m. birželio 18 d. jį priėmė ir jis tapo naująja Žaislų direktyva. Šios direktyvos II priedo „Specialūs saugos reikalavimai“ III dalies „Cheminės savybės“ 13 punkte tiesiogiai nustatytos išsiskyrimo ribinės vertės. Nuo šiol išskiriama pagal tris žaislo medžiagos konsistencijas, atsižvelgiant į tai, ar ji yra „sausas, trapi, miltelių pavidalo, ar lanksti“, „skysta ar lipni“ arba „nugrandyta“.

- 8 Taigi naujosios Žaislų direktyvos II priedo III dalies 13 punkte nustatytos tokios išsiskyrimo ribinės vertės:

Elementas	mg/kg	mg/kg	mg/kg
	sausoje, trapioje, miltelių pavidalo ar lanksčioje žaislo medžiagoje	skystoje ar lipnioje žaislo medžiagoje	nugrandytoje žaislo medžiagoje
Stibis	45	11,3	560
Arsenas	3,8	0,9	47
Baris	4°500	1°125	56°000
Švinas	13,5	3,4	160
Gyvsidabris	7,5	1,9	94

- 9 Pagal naujosios Žaislų direktyvos 54 straipsnį valstybėms narėms nustatyta pareiga priimti įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus šiai direktyvai perkelti į jų teisės sistemas, vėliausiai 2011 m. sausio 20 d. ir juos taikyti nuo 2011 m. liepos 20 d. Vis dėlto 55 straipsnyje nustatyta leidžianti nukrypti nuostata, pagal kurią senosios Žaislų direktyvos II priedo II dalies 3 punktas panaikinamas tik nuo 2013 m. liepos 20 d. Taigi senojoje Žaislų direktyvoje nustatytos biologinio įsisavinamumo ribinės vertės ir pagal jas nustatomos išsiskyrimo ribinės vertės, taikomos žaislų gamybai naudojamiems medžiagoms, toliau galioja iki 2013 m. liepos 20 d. ir jos taikomos, be kita ko, stibiui, arsenui, bariui, švinui bei gyvsidabriui.
- 10 Anot Vokietijos vyriausybės, naujosios Žaislų direktyvos 55 straipsnis yra *lex specialis*, kuriuo nukrypstama nuo 54 straipsnio, todėl ji teigia, kad naujosios Žaislų direktyvos II priedo III dalies 13 punktas, t. y. šiuo atveju nagrinėjama nuostata, turi būti perkelta tik 2013 m. liepos 20 d. Priešingai, Komisija mano, kad naujosios Žaislų direktyvos 54 straipsnyje numatytas perkėlimo terminas taikomas ir sunkiesiems metalams, su kuriais susijęs šis ginčas. 2013 m. liepos 20 d. pasibaigiantis pereinamasis laikotarpis 55 straipsnyje numatytas vien ekonominiams sumetimais, t. y. per šį laikotarpį žaislai, kurių cheminės savybės atitinka senosios Žaislų direktyvos reikalavimus, gali būti toliau gaminami ir jais prekiaujama. Šia nuostata nesiekama valstybėms narėms suteikti ilgesnio perkėlimo laikotarpio.

Vokietijos nacionalinė teisė

- 11 Senoji Žaislų direktyva į Vokietijos nacionalinę teisę perkelta 1989 m. nutarimu. Perkėlimo nutarime remiamasi saugos reikalavimais, nustatytais senosios Žaislų direktyvos II priede, kuriame nurodytos biologinio įsisavinamumo ribinės vertės, taikomos, be kita ko, penkiems sunkiesiems metalams, t. y. stibiui, arsenui, bariui, švinui ir gyvsidabriui.
- 12 Vokietijos nacionalinė teisė buvo pakeista atsižvelgiant į naują teisinę situaciją, susidariusią 2011 m. paskelbus naująją Žaislų direktyvą. Vis dėlto nepadaryta jokių pakeitimų dėl minėtų sunkiųjų metalų ribinių verčių, nes senosios Žaislų direktyvos II priedo II dalies 3 punktas tebegaliojo. Dėl šios priežasties 2012 m. lapkričio 22 d. oficialiu pranešimu Komisija pagal SESV 258 straipsnį prieš Vokietijos Federacinę Respubliką pradėjo procedūrą dėl išpareigojimų

neįvykdymo, nes nevysiškai perkelta naujoji Žaislų direktyva. 2013 m. kovo 21 d. laiške Vokietijos vyriausybė atsakė į oficialų pranešimą gindamasi, kad nėra jokio įsipareigojimų neįvykdymo, nes naujosios Žaislų direktyvos II priedo III dalis įsigalios tik nuo 2013 m. liepos 20 d.“

Ginčo aplinkybės ir procedūra dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo

4 Skundžiamos nutarties 13–15 punktuose bylos aplinkybės buvo aprašytos taip:

„13 2011 m. sausio 18 d. laiške Vokietijos vyriausybė, remdamasi SESV 114 straipsnio 4 dalimi, siejama su SESV 36 straipsniu, Komisijos paprašė patvirtinti, kad po 2013 m. liepos 20 d. lieka galioti Vokietijos nacionalinės nuostatos, kuriose nustatytos stibio, arseno, bario, švino ir gyvsidabrio ribinės vertės (atitinkančios senosios Žaislų direktyvos II priedo II dalies 3 punktą) ir nitrozoaminų bei nitro junginių ribinės vertės dėl to, kad šiomis nuostatomis užtikrinamas aukštesnis vaikų sveikatos apsaugos lygis, nei nustatytasis pagal naująją Žaislų direktyvą. Visų pirma Vokietijos vyriausybė rėmėsi pastarojoje direktyvoje žaislams, kurie gali būti grandomi, nustatytomis išsiskyrimo ribinėmis vertėmis. Anot Vokietijos vyriausybės, ateityje taikytinos išsiskyrimo ribinės vertės, palyginti su stibiu, arsenu, bariu, švinu ir gyvsidabriu standarte EN 71-3 nustatytomis ribinėmis vertėmis, bus didesnės, kaip matyti iš tokios lentelės:

Elementas	Pagal standartą EN 71–3 (mg/kg), kuriame perskaičiuotos senojoje Žaislų direktyvoje nustatytos biologinio įsisavinamumo ribinės vertės (perkeltos į nacionalinę teisę)	Pagal naująją Žaislų direktyvą (mg/kg)
Švinas	90	160
Arsenas	25	47
Gyvsidabris	60	94
Baris	1°000	56°000
Stibis	60	560

14 Vokietijos vyriausybė teigia, kad nors palyginime apsiribojama tik „nugrandytos žaislo medžiagos“ kategorija, vien tokio palyginimo pakanka tam, kad būtų įrodyta, jog dėl naujosios Žaislų direktyvos taikymo didėja leidžiamas sunkiųjų metalų išsiskyrimas ir tam nereikia atsižvelgti į kitas dvi kategorijas. Minėtoje direktyvoje aiškiai nenurodyta, koks proporcinis santykis tarp kiekvienos iš trijų kategorijų išsiskyrimo ribinių verčių, palyginti jas vienas su kitomis. Todėl reikėtų vadovautis tuo, kad nurodytas kiekis gali išsiskirti kiekvieną dieną iš kiekvienos kategorijos. Taigi, norint apskaičiuoti bendrą gaunamą kiekį, kai per vieną dieną vaikas kontaktuoja su žaislais, priskiriamais prie trijų kategorijų, išsiskyrimo ribines vertes reikia vertinti kumuliatyviai ir sudėti.

15 Ginčijamame sprendime <...> Komisija tenkino Vokietijos vyriausybės prašymą be apribojimų, kiek tai susiję su nitrozoaminais ir nitro junginiais. Dėl bario ir švino Komisija prašymą tenkino „iki Sąjungos teisės nuostatų dėl naujų ribinių verčių nustatymo <.. > įsigaliojimo dienos, bet ne ilgiau kaip iki 2013 m. liepos 21 d.“ Tačiau Komisija prašymą atmetė, kiek jis susijęs su stibiu, arsenu ir gyvsidabriu.“

- 5 2012 m. gegužės 14 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu Vokietijos vyriausybė pareiškė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo tiek, kiek jame Komisija, pirma, atmetė jos prašymą palikti galioti nacionalines nuostatas dėl stibio, arseno ir gyvsidabrio ribinių verčių ir, antra, prašymą tenkino dėl bario ir švino tik iki 2013 m. liepos 21 d.
- 6 2013 m. vasario 13 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu atskiru dokumentu ši valstybė narė pateikė prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kuriame iš esmės Bendrojo Teismo pirmininko prašė:
 - laikinai patvirtinti nacionalines nuostatas, kuriomis paliekamos galioti stibio, arseno, bario, švino ir gyvsidabrio ribinės vertės, kol Bendrasis Teismas priims sprendimą pagrindinėje byloje,
 - nepatenkinus pirmojo reikalavimo, įpareigoti Komisiją laikinai patvirtinti minėtas nacionalines nuostatas, kol Bendrasis Teismas priims sprendimą pagrindinėje byloje.
- 7 2013 m. vasario 28 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktose savo pastabose dėl prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones Komisija Bendrojo Teismo pirmininko prašė:
 - pripažinti šį prašymą nepriimtinu arba, nepatenkinus šio reikalavimo, atmesti jį kaip nepagrįstą,
 - priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos papildomas išlaidas, patirtas dėl šios procedūros dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, kai bus priimamas sprendimas dėl bylinėjimosi išlaidų pagrindinėje byloje.
- 8 2013 m. kovo 14 d. atsiliepime ši valstybė narė atsakė į Komisijos pastabas. Ši institucija poziciją dėl pastarojo dokumento pateikė 2013 m. kovo 27 d. atsiliepime.

Skundžiama nutartis

- 9 Skundžiamos nutarties 20–23 punktuose Bendrojo Teismo pirmininkas priminė, kad Bendrojo Teismo pirmininkas gali nurodyti sustabdyti ginčijamo akto vykdymą arba taikyti kitas reikalingas laikinąsias apsaugos priemones, jei nustatyta, kad jų taikymą *prima facie* pateisina faktinės ir teisinės aplinkybės (*fumus boni juris*) ir kad jos skubios dėl to, jog siekiant, kad būtų išvengta rimtos ir nepataisomos žalos tų priemonių prašančios šalies interesams, yra būtina, kad jos būtų priimtos ir pradėtų veikti prieš priimant sprendimą dėl ieškinio esmės. Jis pažymėjo, kad prireikus Bendrojo Teismo pirmininkas taip pat turi palyginti esamus interesus ir kad nagrinėdamas šių sąlygų visumą jis turi didelę diskreciją, taip pat, atsižvelgdamas į konkrečias bylos aplinkybes, gali laisvai pasirinkti šių įvairių sąlygų patikrinimo būdą, jų nagrinėjimo tvarką, nes jokiaje teisės normoje jis neįpareigojamas pasirinkti iš anksto nustatytos vertinimo sistemos, kuria remiantis būtų vertinama būtinybė priimti laikiną sprendimą. Manydamas, jog turi visą informaciją, kad galėtų priimti sprendimą dėl šio prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones, ir nėra būtinybės išklausti šalių žodinių paaiškinimų, Bendrojo Teismo pirmininkas visų pirma išnagrinėjo šio prašymo priimtumo klausimą.
- 10 Skundžiamos nutarties 24–29 punktuose Bendrojo Teismo pirmininkas išnagrinėjo Komisijos argumentą, kad prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones nepriimtinas dėl to, kad Vokietijos Federacinė Respublika neturėjo suinteresuotumo pareikšti ieškinio, nes iš tikrųjų ji siekė, kad būtų sustabdytas neigiamo sprendimo vykdymas, tačiau procedūroje dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo toks prašymas nesuvokiamas.
- 11 Pripažinęs, kad prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kuriuo siekiama tik to, kad būtų sustabdytas neigiamo sprendimo vykdymas, iš esmės yra nepriimtinas, nes prašomas sustabdymas savaime negali pakeisti jo prašančio asmens teisinės situacijos, Bendrojo Teismo pirmininkas skundžiamos nutarties 28 punkte pažymėjo, kad šiuo konkrečiu atveju minėtos valstybės narės

prašymas buvo ne prašymas sustabdyti sprendimo vykdymą, kaip jis suprantamas pagal SESV 278 straipsnį, o veikiau prašymas nustatyti laikinąsias apsaugos priemones, kaip tai suprantama pagal SESV 279 straipsnį. Remdamasis, be kita ko, 2013 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo nutarties *EDF prieš Komisiją* (C-551/12 P(R)) 41 punktu jis konstatavo, kad nei pagal SESV 279 straipsnį, nei pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 104 straipsnį, nei juo labiau pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį neleidžiama tokio prašymo pripažinti nepriimtiniu vien dėl to, kad ieškiniu, su kuriuo šis prašymas susijęs, siekiama panaikinti neigiamą sprendimą.

- 12 Skundžiamos nutarties 30–38 punktuose Bendrojo Teismo pirmininkas nusprendė, kad pagal šiuo atveju taikomą tvarką Vokietijos Federacinės Respublikos prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones yra priimtinas. Jis pažymėjo, kad ši valstybė narė galėjo pagrįstai prašyti palikti galioti nacionalinėse nuostatose nustatytas ribines vertes po 2013 m. liepos 20 d. tik taikant laikinąsias priemones pagal SESV 279 straipsnį. Kiek tai susiję su Komisijos teiginiu, jog prašoma laikinoji apsaugos priemonė kelia grėsmę institucinei pusiausvyrai ir viršija bylą iš esmės nagrinėjančio teismo kompetenciją, Bendrojo Teismo pirmininkas pažymi, kad dėl laikinųjų apsaugos priemonių jas taikantis teisėjas turi tokią kompetenciją, kurios poveikis atitinkamų Sąjungos institucijų atžvilgiu viršija sprendimo dėl panaikinimo pasekmes, jeigu šios laikinosios apsaugos priemonės taikomos tik tiek laiko, kiek nagrinėjama pagrindinė byla, iš anksto nenulemia sprendimo, kuris turi būti priimtas pasibaigus šiai procedūrai, ir netrukdo jos veiksmingumui. Konstatavęs, kad nagrinėjamu atveju šios sąlygos tenkinamos, jis padarė išvadą, kad bet kuriuo atveju prašoma laikinoji apsaugos priemonė patenka į tų priemonių, kurias Komisija, tikėtina, turės priimti vykdydama galimą sprendimą dėl panaikinimo, ribas.
- 13 Skundžiamos nutarties 39 punkte Bendrojo Teismo pirmininkas nusprendė, kad prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones reikia pripažinti priimtiniu, bet tik tiek, kiek jis susijęs su papildomu reikalavimu, nes iš bendrai taikomų SESV 114 straipsnio 4 ir 6 dalių matyti, kad tik Komisija turi kompetenciją patvirtinti valstybių narių jai pateiktus prašymus palikti galioti nuostatas, o Bendrojo Teismo pirmininkas iš esmės yra įgaliotas tik atitinkamą instituciją įpareigoti imtis atitinkamų priemonių arba jų nesiimti.
- 14 Antra, skundžiamos nutarties 40–67 punktuose Bendrojo Teismo pirmininkas išnagrinėjo sąlygą, susijusią su *fumus boni juris*. Visų pirma jis pažymėjo, kad ši sąlyga yra tenkinama, kai bent vienas iš ieškovo nurodytų pagrindų pagrindiniam ieškiniui pagrįsti iš pirmo žvilgsnio atrodo tinkamas ir bet kuriuo atveju neatrodo nepagrįstas. Šiuo atžvilgiu jis manė, jog pakanka, kad šis pagrindas būtų susijęs su kilusiais sudėtingais ir subtiliais klausimais, kurių iš pirmo žvilgsnio negalima atmesti kaip nesvarbių ir kuriuos reikia išsamiai išnagrinėti, o tai gali padaryti bylą iš esmės nagrinėjantis kompetentingas teismas, arba kai iš šalių pateiktų argumentų matyti, kad pagrindinėje byloje egzistuoja didelis teisinis prieštaravimas, kurio negalima iš karto išspręsti.
- 15 Dėl švinui ir bariui iki 2013 m. liepos 21 d. suteikto ribinių verčių leidimo skundžiamos nutarties 41 ir 42 punktuose Bendrojo Teismo pirmininkas pažymėjo, kad, anot Vokietijos Federacinės Respublikos, ginčijamu sprendimu pažeistas SESV 114 straipsnis, nes nacionalines nuostatas dėl šių ribinių verčių Komisija patvirtino nustačiusi terminą, kuris baigiasi vėliausiai 2013 m. liepos 21 d., nors nei pagal SESV 114 straipsnio 6 dalies formuluotę, nei struktūrą Komisijai neleidžiama nustatyti laiko ribojimų sprendime, kuriuo nacionalinės priemonės paliekamos galioti. Tos pačios nutarties 43 ir 44 punktuose iš esmės jis taip pat teigė, kad, anot Komisijos, griežtesnių nacionalinių nuostatų palikimas galioti yra suderinimo priemonių išimtis ir atrodė logiška nagrinėjamu atveju patvirtinimą apriboti laiko atžvilgiu, nes šis lankstesnis sprendimas buvo vienintelis būdas atsižvelgti į teisėtą atitinkamos valstybės narės susirūpinimą, kartu užtikrinant, kad vidaus rinkoje parduodamiems žaislams visuomet bus taikomos vienodos taisyklės, kuo mažiau trukdant šiai rinkai veikti.

- 16 Skundžiamos nutarties 45 ir 46 punktuose Bendrojo Teismo pirmininkas iš esmės pažymėjo, kad pati Komisija ginčijamame sprendime laikėsi nuomonės, jog nacionalinėse nuostatose švinui ir bariui nustatytos ribinės vertės, pirma, buvo pateisinamos žmonių sveikatos apsaugos sumetimais, nes jomis žmonių sveikata buvo apsaugota labiau nei naujojoje Žaislų direktyvoje nustatytais vertėmis, ir, antra, buvo suderinamos su vidaus rinka, todėl jas reikia patvirtinti „laikantis laiko apribojimų“. Tuo remdamasis tos pačios nutarties 47 punkte jis padarė išvadą, jog Komisija patvirtino, kad visos SESV 114 straipsnio 4 ir 6 dalims taikyti keliamos sąlygos tenkinamos, kiek tai susiję su švinu ir bariu, o tos nutarties 48–50 punktuose pridūrė, kad vykdomos naujojoje Žaislų direktyvoje nustatytų verčių peržiūros procedūros, susijusios su šiomis medžiagomis, galėjo ir nesibaigti iki 2013 m. liepos 21 d., t. y. iki nacionalinių priemonių galiojimo termino, nustatyto ginčijamame sprendime. Taigi skundžiamos nutarties 51 punkte Bendrojo Teismo pirmininkas padarė išvadą, kad Vokietijos Federacinės Respublikos pateikti argumentai dėl švinui ir bariui taikytinų ribinių verčių patvirtinimo su laiko apribojimu yra labai rimti ir jais keliami klausimai, kuriuos iš pirmo žvilgsnio reikia išsamiai išnagrinėti, o tai priskiriama bylą iš esmės nagrinėjančio teismo kompetencijai, todėl prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones tenkina *fumus boni juris* sąlygą.
- 17 Dėl prašymo patvirtinti stibiui, arsenui ir gyvsidabriui taikytinas ribines vertes atmetimo skundžiamos nutarties 53 punkte Bendrojo Teismo pirmininkas pažymėjo, kad, anot Vokietijos Federacinės Respublikos, ginčijamu sprendimu pažeistos SESV 114 straipsnio 4 ir 6 dalys, nes Komisija šią valstybę narę apkaltino neįrodžius, kad naujojoje Žaislų direktyvoje numatytais išsiskyrimo ribinėmis vertėmis neužtikrinamas tinkamas apsaugos lygis ar tikėtina, kad dėl jų kils neigiamų pasekmių sveikatai. Jis nurodė, kad tokie argumentai reiškia, jog valstybė narė tik turi įrodyti, kad šiomis nacionalinėmis nuostatomis užtikrinamas aukštesnis visuomenės sveikatos apsaugos lygis nei pagal Sąjungos teisės suderinimo priemonę ir kad šiomis nuostatomis neviršijama tai, kas būtina šiam tikslui pasiekti. Tos nutarties 54 ir 55 punktuose jis pažymėjo, kad minėta valstybė narė mano, jog įvykdė visas su įrodinėjimu susijusias pareigas, nes remdamasi savais apskaičiavimais įrodė, kad nacionalinėse nuostatose numatytos biologinio įsisavinamumo ribinės vertės, kurios lygios nustatytosioms senojoje Žaislų direktyvoje, yra mažesnės, kiek tai susiję su šiomis trimis medžiagomis, taigi jomis geriau saugoma žmonių sveikata nei naujojoje Žaislų direktyvoje nustatytais išsiskyrimo ribinėmis vertėmis, neatsižvelgiant į žaislo medžiagos konsistenciją.
- 18 Skundžiamos nutarties 56–59 punktuose Bendrojo Teismo pirmininkas priminė Komisijos argumentus, kuriais siekiama įrodyti, kad, remiantis jos apskaičiavimais, išsiskyrimo vertės, numatytos nacionalinėse nuostatose, yra gerokai didesnės nei tos, kurios naujoje Žaislų direktyvoje nustatytos skystoms ir sausoms medžiagoms, ir už pastarąsias yra mažesnės tik „nugrandytoms“ medžiagoms, kurios vis dėlto paprastai sunkiau prieinamos dėl to, kad pirmiausia jas reikia nugrandyti. Jis pažymėjo, kad Komisija Vokietijos Federacinę Respubliką iš esmės kaltina tuo, kad ši neapskaičiavo praktiškai pasiekiamo biologinio įsisavinamumo per dieną trims medžiagos konsistencijos tipams, kurie naujojoje Žaislų direktyvoje nagrinėjami atskirai, nes taikė senojoje Žaislų direktyvoje nustatytas vienodas vertes; ši valstybė narė apskaičiavo tokį biologinį įsisavinamumą per dieną išsiskyrimo vertėms, nustatytoms naujojoje Žaislų direktyvoje, o tada palygino šiuos biologinio įsisavinamumo skirtumus naudodama biologinio įsisavinamumo normas, kurių negalima palyginti.
- 19 Skundžiamos nutarties 60 ir 61 punktuose Bendrojo Teismo pirmininkas nurodė, kad Vokietijos Federacinės Respublikos ir Komisijos nesutarimai dėl „teisingų“ ribinių verčių žaisluose esančiam stibiui, arsenui ir gyvsidabriui kelia rimtų techninių klausimų, ypač susijusių su išsiskyrimo ir biologinio įsisavinamumo ribinių verčių perskaičiavimu, nes ši valstybė narė ginčija Komisijos nustatytą „realiai pasiekiamų biologinio įsisavinamumo ribinių verčių“ svarbą. Tos nutarties 62 punkte jis pažymėjo, jog pati Komisija pripažįsta, kad nacionalinėse nuostatose įtvirtintos ribinės vertės, taikomos nugrandytai medžiagai, yra mažesnės, nei nustatytosios naujojoje Žaislų direktyvoje, tačiau Komisija šiuo atžvilgiu nepaaiškino, kokią reikšmę turi jos teiginys, kad nugrandyta medžiaga vaikui sunkiau prieinama, nes ją pirmiausia reikia nugrandyti. Skundžiamos nutarties 63 punkte jis taip pat padarė

išvadą, kad grįsdama savo argumentus Komisija nepagrįstai kritikuoja šios valstybės narės naudotą metodą, nes pati jį naudojo 30 metų, taip pat ir ginčijamame sprendime, kai laikinai patvirtino vertes, susijusias su bariu ir švinu.

- 20 Skundžiamos nutarties 65 punkte konstatavęs, kad Vokietijos Federacinės Respublikos pateiktais argumentais dėl atsisakymo patvirtinti stibiui, arsenui ir gyvsidabriui taikytinas ribines vertes keliami sudėtingi klausimai, kurių iš pirmo žvilgsnio negalima atmesti kaip nereikšmingų, Bendrojo Teismo pirmininkas tos nutarties 66 punkte padarė išvadą, kad nėra jokios priežasties manyti, kad nagrinėjamu atveju nacionalinės nuostatos yra nesuderinamos su vidaus rinka, kiek tai susiję su stibiui, arsenui ir gyvsidabriui. Taigi skundžiamos nutarties 67 punkte jis nusprendė, kad *fumus boni juris* sąlyga tenkinama, kiek tai susiję su atsisakymu patvirtinti stibiui, arsenui ir gyvsidabriui taikytinas ribines vertes.
- 21 Trečia, skundžiamos nutarties 68–79 punktuose Bendrojo Teismo pirmininkas išnagrino skubos sąlygą. 68 punkte jis priminė, kad procedūros dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo tikslas yra užtikrinti visišką būsimo sprendimo dėl esmės veiksmingumą ir kad prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones skuba turi būti vertinama atsižvelgiant į būtinumą priimti laikiną sprendimą, siekiant išvengti didelės ir neatitaisomos žalos laikinųjų apsaugos priemonių prašančiai šaliai, o ši šalis turi įrodyti, kad pakankamai tikėtina, jog tokia žala gali būti padaryta. 69 ir 70 punktuose pažymėta, kad Vokietijos Federacinė Respublika teigia, jog nuo 2013 m. liepos 20 d. vaikų sveikatai būtų padaryta žala, o tai yra rimtas argumentas, nes sveikata savaime ypač svarbi vertybė ir, jei patiriama, tokia žala neatitaisoma, kadangi neigiamas poveikis sveikatai negali būti pašalintas atgaline data. Šiuo atžvilgiu Komisija iš esmės teigia, kad net jei ribinės vertės pagal senąją Žaislų direktyvą suteiktų aukštesnę apsaugos lygį, tai nereikštų, jog naujosios Žaislų direktyvos nuostatos sukeltų didelės ir neatitaisomos žalos nuo 2013 m. liepos 20 d.
- 22 Skundžiamos nutarties 71–74 punktuose Bendrojo Teismo pirmininkas laikėsi nuomonės, kad rimtos ir nepataisomos žalos tikėtumo, kurį tariamai lemia pavojus žmonių sveikatai, vertinimas nagrinėjamu atveju turi būti atliktas laikantis atsargumo principo, ir nusprendė, kad šiam vertinimui šios bylos aplinkybėmis turi reikšmės *fumus boni juris* egzistavimas. Dėl bariui ir švinui taikytinų verčių tos nutarties 75 punkte pažymėta, kad pati Komisija pripažino, jog nacionalinės nuostatos pateisinamos svarbiais sveikatos apsaugos reikalavimais, nes jomis užtikrinama didesnė apsauga nei pagal naująją Žaislų direktyvą. Minėtos nutarties 76 ir 77 punktuose jis pažymėjo, kad atsisakymu leisti užtikrinti šį aukštesnę apsaugos lygį, kiek tai susiję su sunkiųjų metalų keliamą grėsmę vaikams, padaroma rimta ir nepataisoma žala, ir aiškiai atmetė argumentą, kad pagal naująją Žaislų direktyvą užtikrinamas pakankamas apsaugos lygis, nes toks argumentas netinkamas atsižvelgiant į sveikatos politikos „renacionalizavimą“, o toks principas pripažįstamas pagal SESV 114 straipsnio 4 dalį.
- 23 Dėl stibiui, arsenui ir gyvsidabriui taikytinų verčių skundžiamos nutarties 78 punkte Bendrojo Teismo pirmininkas nusprendė: nėra pagrindo atmesti, kad, atlikęs išsamų tyrimą, bylą iš esmės nagrinėjantis teismas į Vokietijos Federacinės Respublikos šiuo aspektu pateiktus sudėtingus klausimus atsakys taip, kad ir stibiui, arsenui bei gyvsidabriui taikomomis nacionalinėmis nuostatomis užtikrinamas aukštesnis apsaugos lygis nei pagal naująją Žaislų direktyvą, todėl kyla grėsmė, jog bus sunkiai ir neatitaisomai pakenkta vaikų sveikatai, jei bus atsisakyta nustatyti šį apsaugos lygį. Taigi tos nutarties 79 punkte jis padarė išvadą, kad ši valstybė narė įrodė, jog nagrinėjamu atveju skubos sąlyga tenkinama.
- 24 Galiausiai dėl interesų palyginimo skundžiamos nutarties 80–83 punktuose Bendrojo Teismo pirmininkas nusprendė, jog Komisijos interesus, kad prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones būtų atmestas, siekiant apsaugoti vidaus rinkos nuoseklumą nublanksta, palyginti su Vokietijos Federacinės Respublikos interesus, kad būtų patvirtinta, jog nacionalinės nuostatos paliekamos galioti, siekiant užtikrinti kuo geresnę vaikų sveikatos apsaugą, juo labiau kad dėl prašomos laikinosios apsaugos priemonės tik būtų išlaikoma teisinė situacija, kokia ji yra jau nuo 1988 m., ir tai truktų tik ribotą laiką.

- 25 Remdamasis visais šiais motyvais Bendrojo Teismo primininkas nusprendė taikyti laikinąją apsaugos priemonę, kurios subsidiariai prašė minėta valstybė narė. Šiuo atžvilgiu skundžiamos nutarties rezoliucinės dalies 1 punktą suformuluotas taip:

„Nurodyti Europos Komisijai leisti išlaikyti nacionalines nuostatas, apie kurias pranešė Vokietijos Federacinė Respublika, kuriomis nustatomos stibio, arseno, bario, švino ir gyvsidabrio koncentracijos žaisluose ribinės vertės, kol Bendrasis Teismas priims sprendimą pagrindinėje byloje.“

Šalių reikalavimai

- 26 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- pirma, panaikinti skundžiamą nutartį ir
- atmesti Vokietijos Federacinės Respublikos prašymą nurodyti Komisijai laikinai leisti palikti galioti nacionalines nuostatas, susijusias su stibio, arseno, bario, švino ir gyvsidabrio ribinėmis vertėmis, kol Bendrasis Teismas priims sprendimą dėl esmės, arba

subsidiariai:

- panaikinti skundžiamą nutartį, kiek joje Komisijai nurodyta:
 - laikinai patvirtinti stibiui ir gyvsidabriui taikytinas ribines vertes, apie kurias pranešė Vokietijos Federacinė Respublika, kol Bendrasis Teismas priims sprendimą dėl esmės,
 - laikinai patvirtinti sausose ir skystose medžiagose esančiam arsenui ir švinui taikytinas ribines vertes, apie kurias pranešė ši valstybė narė, kol Bendrasis Teismas priims sprendimą dėl esmės,
- atmesti Vokietijos Federacinės Respublikos prašymą nurodyti Komisijai laikinai leisti palikti galioti nacionalines nuostatas, susijusias su stibiui ir gyvsidabriui taikytinomis ribinėmis vertėmis, kol Bendrasis Teismas priims sprendimą dėl esmės,
- atmesti šios valstybės narės prašymą nurodyti Komisijai laikinai leisti palikti galioti nacionalines nuostatas, susijusias su arsenui ir švinui taikytinomis ribinėmis vertėmis, kol Bendrasis Teismas priims sprendimą dėl esmės, kiek ji remiasi sausose ir skystose medžiagose esančio arseno ir švino ribinėmis vertėmis, ir
- priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

- 27 Vokietijos Federacinė Respublika Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti apeliacinį skundą, kiek jis susijęs tiek su pagrindiniais, tiek su subsidiariais reikalavimais, ir
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 28 Grįsdama savo apeliacinį skundą, Komisija nurodo penkis pagrindus, siejamus atitinkamai su:

- teisės klaida dėl įrodinėjimo naštos vykstant SESV 114 straipsnio 4 ir 6 dalyse numatyta procedūrai,

- faktinių aplinkybių iškraipymu, kiek tai susiję su „grandomų žaislų“ buvimu,
- nepakankamu skundžiamos nutarties motyvavimu,
- tos nutarties motyvų nenuoseklumu ir
- teisės klaidomis dėl interesų palyginimo.

29 Visų pirma kartu reikia išnagrinėti pirmąjį ir ketvirtąjį pagrindus.

Dėl pirmojo pagrindo, siejamo su teisės klaida dėl įrodinėjimo naštos, ir ketvirtojo pagrindo, siejamo su skundžiamos nutarties motyvų nenuoseklumu

Šalių argumentai

- 30 Pateikdama pirmąjį pagrindą Komisija teigia, kad Bendrojo Teismo pirmininkas nepaisė įrodinėjimo naštos, tenkančios valstybei narei, kuri remdamasi SESV 114 straipsnio 4 dalimi prašo leidimo palikti galioti nuostatą, nukrypstančią nuo suderinimo direktyvos, nes ši valstybė turi įrodyti, kad šia nuostata užtikrinama didesnė sveikatos apsauga nei ta, kuri užtikrinama tokios direktyvos nuostatomis. Nagrinėjamu atveju šis įrodinėjimo naštos paskirstymas yra juo labiau svarbus atsižvelgiant į tai, kad senojoje Žaislų direktyvoje nustatytas vertes pakeitė naujojoje Žaislų direktyvoje nustatytos vertės, nes Sąjungos teisės aktų leidėjas, būdamas visapusiškai informuotas ir laikydamasis jam pagal SESV 114 straipsnio 3 dalį tenkančios pareigos remtis aukšto lygio apsauga ir atsižvelgti, be kita ko, į visas mokslo faktais pagrįstas naujoves, nusprendė naujomis vertėmis pakeisti senąsias, kurias Vokietijos Federacinė Respublika nori išlaikyti.
- 31 Komisija teigia, kad skundžiamoje nutartyje Bendrojo Teismo pirmininkas neatsižvelgė į šias SESV 114 straipsnio 4 dalyje numatytas procedūros ypatybes, be kita ko, kai analizuodamas *fumus boni juris*, konkrečiai kalbant, tos nutarties 61 ir 64 punktuose, pažymėjo, kad Vokietijos Federacinės Respublikos Bendrajame Teisme pateikti panaikinimo pagrindai nėra „iš pirmo žvilgsnio“ nereikšmingi. Taip pat dėl skubos sąlygos, kiek tai susiję su stibiu, arsenu ir gyvsidabriu, laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas tos pačios nutarties 78 ir 79 punktuose konstatavo, jog to, kad „nėra pagrindo atmesti“, jog nacionalinėmis nuostatomis užtikrinamas didesnis sveikatos apsaugos lygis, užtenka, kad prašoma priemonė būtų priimta. Šis klaidingas įrodinėjimo naštos perkėlimas aiškiai matyti visų pirma iš minėtos nutarties 76 punkto, kuriame Bendrojo Teismo pirmininkas kalba apie sveikatos politikos „renacionalizavimą“ pagal SESV 114 straipsnio 4 dalį. Ši teisės klaida turi įtakos vertinant *fumus boni juris* ir skubą, taip pat lyginant interesus ir dėl jos laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas nesilaikė turimų kontrolės įgaliojimų ribų.
- 32 Dėl *fumus boni juris* Komisija teigia, kad skundžiamoje nutartyje Bendrojo Teismo pirmininkas neatsižvelgė į konkretų taisyklės ir leidžiančios nukrypti nuostatos santykį, būdingą SESV 114 straipsnio 4 dalyje numatyta procedūrai, kai tai procedūrai taikė tokias pačias taisykles, susijusias su įrodinėjimo našta, kaip ir tos, kurios taikomos esant kitam kontekstui, pavyzdžiui, konkurencijos klausimu. Toks laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo pasirinkimas įpareigoja Komisiją patvirtinti naujas vertes sąmoningai remiantis kitomis priemonėmis nei naujausios mokslo žinios ir pažeidžia institucinę pusiausvyrą tarp jo ir Sąjungos teisės aktų leidėjo.
- 33 Dėl skubos, nepaisant to, ar nacionalinėmis nuostatomis užtikrinamas aukštesnis apsaugos lygis nei pagal naujosios Žaislų direktyvos nuostatas (su tuo Komisija nesutinka), ši institucija teigia, kad kyla klausimas, kiek šiomis nuostatomis ne tik numatoma mažesnė apsauga nei pagal nacionalines nuostatas, bet ir kyla rimtos ir nepataisomos žalos vaikų sveikatai pavojus. Ji pažymi, kad pagal teismo praktiką šalis, kuri prašo priimti laikinąją priemonę, turi įrodyti, jog negali laukti procedūros dėl esmės baigties, antraip jai būtų padaryta rimta ir nepataisoma žala. Be to, Vokietijos Federacinė Respublika

2011 m. kovo 2 d. Komisijai skirtame laiške, kuriame išdėstyti 2011 m. sausio 18 d. pateikto jos prašymo nukrypti motyvai (toliau – 2011 m. kovo 2 d. laiškas), aiškiai pripažino, kad naujoje Žaislų direktyvoje nustatytos stibio ir gyvsidabrio vertės neviršija viso toleruotino absorbuojamo kiekio dienos normos, o tai, beje, patvirtinta Vokietijos federalinio instituto pavojams vertinti 2011 m. sausio 12 d. nuomonėje.

- 34 Galiausiai Komisija pažymi, kad turi didelę diskreciją dėl sudėtingų mokslinių vertinimų, ir tvirtina, kad nagrinėjamu atveju atlikta teisminė kontrolė gerokai viršija šią diskreciją. Anot jos, Bendrojo Teismo pirmininkas peržengė savo, kaip laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo, įgaliojimų ribas, kai netiesiogiai nusprendė, kad naujoji Žaislų direktyva yra iš dalies neteisėta.
- 35 Pateikdama ketvirtąjį savo apeliacinio skundo pagrindą Komisija kaltina laikinąsias apsaugos priemones taikančią teisėją tuo, kad skundžiamoje nutartyje nedaromas skirtumas tarp įvairių žaislus sudarančių medžiagų. Ji tvirtina, kad net jeigu Bendrojo Teismo pirmininko argumentai būtų teisingi, prašymas palikti galioti nacionalines nuostatas minėtoje nutartyje turėjo būti patenkintas tik dėl nugrandytų medžiagų, nes, kaip ji tai įrodė, naujoji Žaislų direktyva buvo daug griežtesnė, kiek tai susiję su skystomis ir sausomis medžiagomis.
- 36 Kadangi skundžiamoje nutartyje pagal SESV 114 straipsnio 3 dalį nebuvo atsižvelgta į tokius įrodymus, pagrįstus naujausiomis mokslo žiniomis, Komisija joje buvo įpareigota, kiek tai susiję su stibiu, arsenu, švinu ir gyvsidabriu, esančiais skystose ir sausose žaislų medžiagose, palikti galioti ribines vertes, kuriomis gerokai mažiau saugoma vaikų sveikata nei pagal naująją Žaislų direktyvą.
- 37 Kiek tai susiję su nugrandyta medžiaga, žinoma, išsiskyrimo ribinės vertės, kurias lemia biologinio įsisavinamumo ribinės vertės, nustatytos nacionalinėse nuostatose, yra mažesnės už nustatytąsias naujojoje Žaislų direktyvoje, tačiau atsižvelgiant į naujausias mokslo žinias išlaikyti šias nacionalines vertes nebūtina, nes vaikų sveikata naujosiomis vertėmis saugoma tiek pat veiksmingai, o tai pati Vokietijos Federacinė Respublika 2011 m. kovo 2 d. laiške pripažino dėl stibio ir gyvsidabrio. Be to, jei šis argumentas nebūtų priimtas, Komisija prašo Teisingumo Teismo panaikinti vien skundžiamos nutarties dalį, susijusią su skystomis ir sausomis medžiagomis.
- 38 Atsakydama į pirmąjį pagrindą Vokietijos Federacinė Respublika iš pradžių teigia, kad šis pagrindas nepriimtinas, nes Komisija iš tikrųjų ginčija Bendrojo Teismo pirmininko atliktus faktų vertinimus. Bet kuriuo atveju šis teisėjas neperkėlė įrodinėjimo naštos, o tik konstatavo, kad argumentai, kuriais ši valstybė narė grindė savo prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, buvo įtikinami ir nuoseklūs. Taigi skundžiama nutartis nenulėmė sprendimo, kuris turi būti priimtas dėl bylos esmės. Kiek Komisija ginčija laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo kompetenciją priimti laikinąją priemonę, kaip antai tą, dėl kurios nutarta tos nutarties rezoliucinės dalies 1 punkte, minėta valstybė narė teigia, kad Komisija tik pakartoja pirmojoje instancijoje jau nurodytus argumentus ir kad dėl šios priežasties šią jos argumentų dalį reikia atmesti kaip nepriimtina.
- 39 Dėl apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo Vokietijos Federacinė Respublika dar kartą remiasi argumentų, kuriais Komisija grindžia šį pagrindą, nepriimtimumu motyvuodama tuo, kad Komisija iš tiesų ginčija Bendrojo Teismo pirmininko atliktus faktinius vertinimus. Dėl kitų argumentų ji iš esmės teigia, kad Komisija padarė klaidų taikydama metodą, pagal kurį ji atliko apskaičiavimus, be kita ko, kai naudojo išsiskyrimo ribines vertes, nustatytas standarte EN 71-3. Dėl šių klaidų jos atliktas sveikatos apsaugos lygio, užtikrinamo pagal nacionalines nuostatas, ir lygio, kuris garantuojamas pagal naujosios Žaislų direktyvos nuostatas, palyginimas yra netikslus.

Teisingumo Teismo vertinimas

40 Bendrojo Teismo procedūros reglamento 104 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad prašymuose dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo turi būti nurodytas „ginčo dalykas, aplinkybės, dėl kurių reikia skubaus sprendimo, ir faktiniai bei teisiniai pagrindai, iš pirmo žvilgsnio patvirtinantys prašomos laikinosios apsaugos priemonės reikalingumą“. Taigi laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas gali sustabdyti vykdymą ir taikyti kitas laikinąsias priemones, jei nustatyta, kad jų suteikimą iš pirmo žvilgsnio pateisina faktinės ir teisinės aplinkybės (*fumus boni juris*) ir kad jos skubios dėl to, jog siekiant, kad būtų išvengta rimtos ir nepataisomos žalos tų priemonių prašančios šalies interesams, yra būtina, kad jos būtų priimtose ir pradėtų veikti prieš priimant sprendimą pagrindinėje byloje. Šios sąlygos kumuliacinės, todėl laikinųjų apsaugos priemonių prašymai turi būti atmesti, jei viena iš jų netenkinama (1996 m. spalio 14 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *SCK ir FNK prieš Komisiją*, C-268/96 P(R), Rink. p. I-4971, 30 punktas). Laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas prirėikus taip pat turi palyginti įvairius interesus (2001 m. vasario 23 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Austrija prieš Tarybą*, C-445/00 R, Rink. p. I-1461, 73 punktas).

– Dėl *fumus boni juris*

41 Iš pradžių reikia priminti, kad *fumus boni juris* sąlyga tenkinama, jei procedūros dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo etapu egzistuoja didelis nesutarimas, kurio sprendimas nėra akivaizdus, todėl ieškinys iš pirmo žvilgsnio neatrodo neturintis pagrindo (šiuo klausimu žr. 1989 m. birželio 13 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Publishers Association prieš Komisiją*, 56/89 R, Rink. p. 1693, 31 punktą ir 2003 m. gegužės 8 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Komisija prieš Artogodan ir kt.*, C-39/03 P-R, Rink. p. I-4485, 40 punktą). Kadangi procedūros dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo tikslas yra užtikrinti visišką galutinio sprendimo, kuris turi būti priimtas, veiksmingumą, kad būtų išvengta Teisingumo Teismo užtikrinamos teisinės apsaugos spragos, laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas turi tik „iš pirmo žvilgsnio“ įvertinti pagrindų, kuriais remiamasi byloje dėl esmės, pagrįstumą siekdamas nustatyti, ar pakankamai tikėtina, kad ieškinys gali būti patenkintas.

42 Kiek Komisija nagrinėjamu atveju teigia, kad Bendrojo Teismo pirmininkas nepaisė įrodinėjimo naštos, tenkančios valstybei narei, kuri remdamasi SESV 114 straipsnio 4 dalimi prašo leidimo palikti galioti nuostatą, nukrypstančią nuo suderinimo direktyvos, nes ši valstybė, anot jos, turi įrodyti, kad šia nuostata užtikrinama didesnė sveikatos apsauga nei pagal šios suderinimo direktyvos nuostatas, konstatuotina, kad ji neatsižvelgia į vertinimo, kurį turi atlikti laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas, pobūdį, neatsižvelgiant į tai, kokia medžiaga nagrinėjama Bendrojo Teismo byloje.

43 Žinoma, specifinis SESV 114 straipsnio 4 dalyje numatytos procedūros kontekstas, visų pirma tai, jog valstybei narei tenka pareiga įrodyti, kad jos prašoma nuo suderinimo direktyvos leidžianti nukrypti nuostata pateisinama, ir diskrecija, kurią šiuo atžvilgiu turi Komisija, yra svarbūs nagrinėjant *fumus boni juris*. Tačiau ši svarba reiškia tik tai, kad laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas, aiškindamasis, ar prašymą priimti laikinąją priemonę pateikusi valstybė narė nurodė pagrindus, kurie iš pirmo žvilgsnio gali atskleisti Komisijos padarytą pažeidimą, taigi – kad egzistuoja *fumus boni juris*, turi atsižvelgti į tai, jog būtent valstybė narė administracinės procedūros etapu turi įrodyti, kad prašomos leidžiančios nukrypti nuostatos suteikimo sąlygos tenkinamos. Kita vertus, ši svarba nereiškia, kad valstybė narė procedūros dėl laikinųjų apsaugos priemonių etapu turi galutinai įrodyti, kad šios sąlygos tenkinamos. Jei laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas turėtų pareikšti poziciją šiuo klausimu, jis būtina priimtų sprendimą dėl atitinkamos valstybės narės pareikšto ieškinio dėl esmės pagrįstumo ir taip peržengtų savo kompetencijos ribas.

- 44 Tai reiškia, kad Bendrojo Teismo pirmininkas nepadarė teisės klaidos ir visų pirma neperkėlė įrodinėjimo naštos, kai skundžiamos nutarties, be kita ko, 61 ir 65 punktuose, nusprendė, kad Vokietijos Federacinės Respublikos Bendrajame Teisme pateikti panaikinimo pagrindai nebuvo „iš pirmo žvilgsnio“ nereikšmingi.
- 45 Dėl Komisijos argumentų, kad skundžiama nutartimi ji buvo įpareigota priimti naujas nuostatas remiantis kita informacija nei naujausios mokslo žinios, todėl neįvykdė pareigos, jai tenkančios pagal SESV 114 straipsnio 3 dalį, kurioje numatyta, kad Komisija „dėmesį kreipia į aukšto lygio apsaugą ir ypač atsižvelgia į visas mokslo faktais pagrįstas naujoves“, reikia pažymėti, jog Bendrojo Teismo pirmininkas skundžiamos nutarties 41–52 punktuose dėl švino ir bario, o 53–67 punktuose dėl stibio, arseno ir gyvsidabrio konstatavo, kad Vokietijos Federacinė Respublika pateikė argumentų, galinčių įrodyti, jog šie pagrindai dėl esmės, kuriais siekiama pagrįsti teiginį, priešingą tam, kurį nurodo Komisija, nebuvo nepagrįsti. Šio apeliacinio skundo, susijusio su procedūra dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, aplinkybėmis laikinąsias apsaugos priemones taikančią teisėją būtų galima kaltinti tuo, kad jis pažeidė minėtą nuostatą, tik jeigu tokį kaltinimą pateikusi šalis įrodytų, jog ši išvada yra akivaizdžiai klaidinga.
- 46 Šiuo atžvilgiu, kaip Vokietijos Federacinė Respublika tai išsamiai išdėstė atsiliepime į apeliacinį skundą, reikia konstatuoti, kad šie su esme susiję argumentai iš esmės grindžiami tuo, kad biologinio įsisavinamumo ribinėmis vertėmis, nustatytomis šiose nacionalinėse nuostatose, labiau saugoma vaikų sveikata nei išsiskyrimo ribinėmis vertėmis, įtvirtintomis naujojoje Žaislų direktyvoje.
- 47 Minėta valstybė narė, be kita ko, pabrėžia, kad nors biologinio įsisavinamumo ribinės vertės, išreikštos per dieną įsisavinamos kenksmingos medžiagos mikrogramais, t. y. toleruotino absorbuojamo kiekio dienos normos, nustatytos nacionalinėse nuostatose, yra identiškos nustatytosioms senojoje Žaislų direktyvoje, žaislų medžiagoms taikytinos išsiskyrimo ribinės vertės, kurios standarte EN 71-3 nustatytos remiantis ta direktyva, nebuvo perkeltos į šias nuostatas. Todėl, šios valstybės narės manymu, Komisija iškreipė nacionalinių nuostatų turinį, kai naudojo standarte EN 71-3 nustatytas išsiskyrimo ribines vertes tam, kad apskaičiuotų biologinio įsisavinamumo ribines vertes, kurias ji paskui priskyrė prie nacionalinių nuostatų lygindama šias vertes su biologinio įsisavinamumo ribinėmis vertėmis, apskaičiuotomis pagal naujojoje Žaislų direktyvoje nustatytas išsiskyrimo ribines vertes, taikytinas trims joje apibrėžtiems medžiagos tipams.
- 48 Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad taip nustatytos biologinio įsisavinamumo ribinės vertės, kurias Komisija priskyrė prie nacionalinių nuostatų tam, kad atliktų palyginimą, yra didesnės už biologinio įsisavinamumo ribines vertes, kurios iš tikrųjų įtvirtintos pačiose nacionalinėse nuostatose. Remiantis šios valstybės narės atliktu, viena vertus, nacionalinėse nuostatose nustatytų biologinio įsisavinamumo ribinių verčių ir, kita vertus, ribinių verčių, gautų pagal naujojoje Žaislų direktyvoje įtvirtintas įsisavinamumo ribines vertes, palyginimu, nacionalinėmis nuostatomis užtikrinamas didesnis apsaugos lygis nei pagal šią direktyvą, nes joje numatyta didesnė toleruotino absorbuojamo kiekio dienos norma visoms naudojamoms cheminėms medžiagoms, kiek tai susiję su trimis medžiagos tipais: nugrandyta, sausa ir skysta medžiaga.
- 49 Taigi, Vokietijos Federacinės Respublikos manymu, metodas, pagal kurį Komisija apskaičiavo ribines vertes, yra klaidingas ir dėl to ši institucija neteisingai palygino sveikatos apsaugos lygį, užtikrinamą nacionalinėmis nuostatomis, su tuo, kuris garantuojamas pagal naująją Žaislų direktyvą.
- 50 Nesant reikalo nuspręsti dėl Vokietijos Federacinės Respublikos pateiktų argumentų dėl esmės pagrįstumo ar dėl priešingų Komisijos argumentų (tai turi padaryti byla iš esmės nagrinėjantis teismas), reikia pažymėti, jog šios valstybės narės argumentai yra pakankamai įtikinami, kad nagrinėjant šį apeliacinį skundą būtų galima padaryti išvadą, jog Bendrojo Teismo pirmininkas nepažeidė SESV 114 straipsnio 3 dalies, kai skundžiamos nutarties 51 punkte dėl švino ir bario bei 65 punkte dėl stibio, arseno ir gyvsidabrio priėjo prie išvados, kad minėtos valstybės narės Bendrajame Teisme pateikti pagrindai nebuvo „iš pirmo žvilgsnio“ nereikšmingi. Iš to, kas pasakyta, taip pat matyti,

kad ši nutartis nėra nenuosekli, kaip Komisija tai supranta pateikdama ketvirtąjį pagrindą, nes Bendrojo Teismo pirmininkas šias išvadas padarė nepaisydamas priešingų Komisijos argumentų. Darant prielaidą, kad šio teisėjo atliktas skubos ir interesų palyginimo vertinimas pagrįstas, jis taip pat neperžengė savo, kaip laikinąsias apsaugos priemonės taikančio teisėjo, kompetencijos ribų ir nepažeidė SESV 114 straipsnio nuostatų, kai manė, jog šios išvados turi įtakos *fumus boni juris* ir nurodė Komisijai tik laikinai leisti palikti galioti nacionalines nuostatas.

– Dėl skubos ir interesų palyginimo

- 51 Kiek dėl stibio, arseno ir gyvsidabrio Komisija Bendrojo Teismo pirmininką kaltina tuo, kad šis perkėlė įrodinėjimo našta, nes skundžiamos nutarties 78 ir 79 punktuose konstatavo, kad „nėra pagrindo atmesti“ išvados, jog nacionalinėmis nuostatomis užtikrinamas didesnis sveikatos apsaugos lygis nei pagal naująją Žaislų direktyvą, iš pradžių reikia priminti, jog vertindamas, ar kyla rimtos ir nepataisomos žalos grėsmė, Bendrojo Teismo pirmininkas logiškai turėjo daryti prielaidą, kad Vokietijos Federacinės Respublikos pateikti pagrindai dėl esmės gali būti pagrįsti (pagal analogiją žr. 2013 m. rugsėjo 10 d. Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo nutarties *Komisija prieš Pilkington Group*, C-278/13 P(R), 38 punktą).
- 52 Rimta ir nepataisoma žala, kurios tikėtinumą reikia nustatyti, yra ta, kuri atitinkamu atveju būtų padaryta atsisakius taikyti prašomą laikinąją priemonę, jei ieškiny s dėl esmės vėliau būtų patenkintas, taigi vertinama turi būti laikantis šios prielaidos, tačiau tai nereiškia, kad laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas laikosi kokios nors pozicijos dėl pagrindų dėl esmės. Taigi argumentais, Komisijos pateiktais remiantis įrodinėjimo našta, kuri vykstant administracinei procedūrai tenka valstybei narei, prašančiai nuo suderinimo direktyvos leidžiančios nukrypti nuostatos pagal SESV 114 straipsnio 4 dalį, negali būti paneigta tai, kaip laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas vertina skubos sąlygą. Dėl konkretesnio argumento, susijusio su tuo, kad Bendrojo Teismo pirmininkas skundžiamos nutarties 76 punkte kalba apie sveikatos politikos „renacionalizavimą“, kuris iš principo pripažįstamas SESV 114 straipsnio 4 dalyje, pakanka konstatuoti, kad dėl tų pačių priežasčių, kaip minėtosios, šis kaltinimas negali turėti įtakos minėtam vertinimui, nesant reikalo pareikšti nuomonės dėl tokio šioje nuostatoje numatytos procedūros kvalifikavimo reikšmės.
- 53 Kiek tai susiję su Komisijos argumentu, kad net jeigu nacionalinėmis nuostatomis užtikrinamas didesnis apsaugos lygis nei pagal naująją Žaislų direktyvą, dar reikia, kad tos direktyvos nuostatomis būtų keliamas rimtos ir nepataisomos žalos vaikų sveikatai pavojus, būtina pažymėti, jog skundžiamos nutarties 71–73 punktuose Bendrojo Teismo pirmininkas teisingai pabrėžė atsargumo principo reikšmę šiomis aplinkybėmis.
- 54 Remiantis šiuo principu, jei yra abejonių dėl pavojaus žmonių sveikatai ar jo masto, Sąjungos institucijos gali imtis apsaugos priemonių nelaukdamos, kol šio pavojaus realumas ir rimtumas bus visiškai įrodyti (1998 m. gegužės 5 d. Sprendimo *National Union Farmers' ir kt.*, C-157/96, Rink. p. I-2211, 63 punktas ir 2006 m. sausio 12 d. Sprendimo *Agrarproduktion Staebelow*, C-504/04, Rink. p. I-679, 39 punktas). Tai reiškia, kad laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas nagrinėjamu atveju nepadarė teisės klaidos, kai vertindamas rimtos ir nepataisomos žalos tikėtinumą ir palyginęs interesus priėjo prie išvados, jog verčių, kurios gali būti ne pačios veiksmingiausios saugant žmonių ir ypač vaikų sveikatą, taikymo, net ir laikino, pakanka, kad gana tikėtinai būtų nustatyta, jog ateityje gali būti padaryta rimta ir nepataisoma žala.
- 55 Dėl Komisijos argumento, kad Vokietijos vyriausybė 2011 m. kovo 2 d. laiške aiškiai pripažino, jog naujoje Žaislų direktyvoje nustatytos stibio ir gyvsidabrio vertės neviršija viso toleruotino absorbuojamo kiekio dienos normos, o tai, beje, patvirtinta Vokietijos federalinio instituto pavojams vertinti 2011 m. sausio 12 d. nuomonėje, reikia konstatuoti, kad Komisija taip kelia faktinių aplinkybių vertinimo klausimą, kurio skundžiamoje nutartyje Bendrojo Teismo pirmininkas aiškiai neišnagrinėjo, tačiau neteigia, kad šiuo atžvilgiu buvo iškraipytos faktinės aplinkybės.

- 56 Todėl šis argumentas turi būti atmestas kaip nepriimtinas. Reikia priminti, kad remiantis SESV 256 straipsniu ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsniu, kurie taikomi ir apeliaciniais skundams, pateiktiems pagal to statuto 57 straipsnio antrą pastraipą, apeliacinis skundas gali būti pateiktas tik dėl teisės klausimų, o ne dėl faktinių aplinkybių vertinimo. Todėl tik Bendrasis Teismas turi kompetenciją, pirma, konstatuoti faktines aplinkybes ir, antra, jas įvertinti. Taigi faktinių aplinkybių vertinimas, jeigu Bendrajame Teismui pateikti įrodymai nebuvo iškraipyti, nėra teisės klausimas, kurį gali patikrinti Teisingumo Teismas nagrinėdamas apeliacinį skundą (šiuo klausimu žr. 2003 m. liepos 24 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Linea GIG prieš Komisiją*, C-233/03 P(R), Rink. p. I-7911, 34–36 punktus).
- 57 Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad tiek Bendrajame Teisme, tiek Teisingumo Teisme vykstant šiai procedūrai dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo Vokietijos Federacinė Respublika išdėstė priešastis, dėl kurių mano, kad nagrinėjamu atveju yra įrodytas rimtos ir nepataisomos žalos tikėtinumai dėl penkių nagrinėjamų medžiagų. Ji, be kita ko, teigia, kad žmonių, ypač vaikų, sveikata savaime yra labai didelė vertybė. Neatsižvelgiant į įrodymus ir argumentus, kuriais ši valstybė narė rėmėsi administracinės procedūros etapu, pakanka pažymėti, kad, turint mintyje, kas nuspręsta šios nutarties 54 punkte, Bendrojo Teismo pirmininkas, remdamasis, be kita ko, atsargumo principu, šiuo atžvilgiu nepadarė teisės klaidos.
- 58 Galiausiai, kiek Komisija tvirtina, kad jos nurodyta teisės klaida, susijusi su įrodinėjimo našta, taip pat turi įtakos laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo atliktam interesų palyginimui, reikia pažymėti, kad ji nepateikia jokių konkrečių argumentų šiuo atžvilgiu. Todėl interesų palyginimo klausimas bus išnagrinėtas kartu su penktuoju apeliacinio skundo pagrindu, susijusiu su šiuo skundžiamos nutarties aspektu.
- 59 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmasis ir ketvirtasis pagrindai, kuriais Komisija grindžia savo apeliacinį skundą, turi būti atmesti.

Dėl antrojo pagrindo, siejamo su faktinių aplinkybių iškraipymu

Šalių argumentai

- 60 Anot Komisijos, skundžiamos nutarties 62 punkte Bendrojo Teismo pirmininkas iškraipė faktines aplinkybes, kai darė prielaidą, kad nacionalinėse nuostatose įtvirtintos mažesnės ribinės vertės, susijusios su „nugrandytai“, t. y. daug naudotais, žaislais, nors iš tikrųjų kalbama apie žaislus sudarančias medžiagas, kurias vaikai galėjo absorbuoti tik juos nugrandę. Komisija tvirtina, kad jei Bendrojo Teismo pirmininkas nebūtų iškraipęs faktinių aplinkybių, būtų galėjęs patenkinti prašymą tik dėl nugrandytų medžiagų ir jį atmesti dėl skystų ir bierių medžiagų. Taigi iškraipęs faktines aplinkybes šis teisėjas savo nutartyje neteko tokios galimybės.
- 61 Vokietijos Federacinė Respublika mano, kad Bendrojo Teismo pirmininkas neiškraipė faktinių aplinkybių, ir teigia, kad bet kuriuo atveju skundžiamos nutarties punktas, kurį šiuo aspektu kritikuoja Komisija, nėra būtinas pagrindas laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo išvadai, prie kurios šis priėjo dėl *fumus boni juris*.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 62 Svarbu pabrėžti, kad Komisijos nurodytas faktinių aplinkybių iškraipymas skundžiamos nutarties 62 punkte neturėjo jokios įtakos tam, kaip tos nutarties 53–67 punktuose Bendrojo Teismo pirmininkas bendrai vertino *fumus boni juris*, kiek tai susiję su stibiu, arsenu ir gyvsidabriu. Net jeigu šis teisėjas neteisingai aiškino bylos dokumentuose esančias nuorodas į nugrandytų žaislų sąvoką, kai darė prielaidą, kad šie žaislai turi būti daug naudoti, tame 62 punkte jis taip pat teisingai pažymėjo,

kad pati Komisija pripažino, jog netgi remiantis jos naudojamu konversijos metodu nacionalinėse nuostatose įtvirtintomis ribinėmis vertėmis nugrandytos medžiagos atveju vaikų sveikata yra geriau saugoma nei pagal naująją Žaislų direktyvą. Tokio konstatavimo pakanka, kad būtų pagrįsta minėtame 67 punkte Bendrojo Teismo pirmininko padaryta išvada, kad su *fumus boni juris* susijusi sąlyga tenkinama, kiek tai susiję su nugrandyta medžiaga trijų nagrinėjamų cheminių medžiagų atžvilgiu.

- 63 Tai reiškia, kad antrasis pagrindas, kuriuo Komisija grindžia savo apeliacinį skundą, nepagrįstas ir turi būti atmestas.

Dėl trečiojo pagrindo, siejamo su motyvavimo nepakankamumu

Šalių argumentai

- 64 Komisija kaltina Bendrojo Teismo pirmininką tuo, kad šis nepaaiškino motyvų, dėl kurių nusprendė, jog Komisijos argumentas, kad vaikų sveikata geriau saugoma pagal naująją Žaislų direktyvą, nereikšmingas, nors tokio paaiškinimo reikia atsižvelgiant į taisyklės ir nuo jos leidžiančios nukrypti nuostatos tarpusavio ryšį pagal SESV 114 straipsnio 4 dalį. Komisija kalba apie antrą skundžiamos nutarties nepakankamo motyvavimo aspektą ir pažymi, kad ginčijamame sprendime dėl stibio, arseno ir gyvsidabrio ji nenagrinėjo to, ar nėra savavališkos diskriminacijos, paslėpto prekybos apribojimo ar vidaus rinkos veikimo kliūčių, o minėtoje nutartyje Bendrojo Teismo pirmininkas pats atliko tokį vertinimą, dėl to atsižvelgdamas tik į Vokietijos Federacinės Respublikos argumentą, kad su šiomis sąlygomis, kuriomis siekiama užtikrinti neiškraipytą konkurenciją, susiję motyvai dėl švino, bario, nitrozoaminų ir nitrojunginių gali būti lengvai pritaikyti kitoms medžiagoms, nes, jos manymu, nacionalinės nuostatos yra identiškos. Šie motyvai nepakankami, nes lemiamą reikšmę turi ne minėtos identiškos nuostatos, bet situacija rinkoje. Laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas dar kartą savuoju vertinimu pakeitė kompetentingų institucijų vertinimą.
- 65 Minėta valstybė narė mano, kad Komisijos šiuo atžvilgiu pateiktais argumentais neįrodomas motyvų nepakankamumas, galintis lemti skundžiamos nutarties neteisėtumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 66 Iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, jog Bendrojo Teismo sprendimai turi būti pakankamai motyvuoti, kad Teisingumo Teismas galėtų vykdyti teisminę kontrolę (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 1998 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Taryba prieš de Nil ir Impens*, C-259/96 P, Rink. p. I-2915, 32 punktą; 2000 m. kovo 16 d. Sprendimo *Compagnie maritime belge transports ir kt. prieš Komisiją*, C-395/96 P ir C-396/96 P, Rink. p. I-1365, 106 punktą ir 2012 m. spalio 18 d. Sprendimo *Neuman ir kt. prieš José Manuel Baena Grupo*, C-101/11 P ir C-102/11 P, 80 punktą). Šiuo atžvilgiu pakanka, kad motyvai būtų aiškūs, suprantami ir galėtų pagrįsti išvadą, kuri daroma jų pagrindu (2007 m. spalio 4 d. Sprendimo *Naipes Heraclio Fournier prieš VRDT*, C-311/05 P, 53 punktas).
- 67 Dėl Komisijos kaltinimo, jog Bendrojo Teismo pirmininkas nepakankamai motyvavo tai, kodėl atmetė Komisijos argumentą, kad naująją Žaislų direktyvą geriau saugoma vaikų sveikata nei pagal nacionalines nuostatas, reikia pažymėti, jog šis teisėjas, kuris iš esmės turi nagrinėti tik tai, ar egzistuoja su *fumus boni juris*, skundžiamos nutarties 40–67 punktuose teisiniu požiūriu pakankamai išdėstė priežastis, dėl kurių manė, kad, neatsižvelgiant į šiuos argumentus, su *fumus boni juris* susijusi sąlyga buvo tenkinama. Kalbant apie taisyklės ir nuo jos leidžiančios nukrypti nuostatos tarpusavio ryšio pagal SESV 114 straipsnio 4 dalį tariamą reikšmę šiuo atžvilgiu, pakanka pateikti nuorodą į šios nutarties 42–44 punktus, iš kurių matyti, kad Bendrojo Teismo pirmininkas nepadarė jokios teisės klaidos, kiek tai susiję su įrodinėjimo našta, tenkančia Vokietijos Federacinei Respublikai vykstant procedūrai dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.

- 68 Kalbant apie teiginį, kad skundžiamos nutarties 66 punkte Bendrojo Teismo pirmininkas dėl stibio, arseno ir gyvsidabrio nepakankamai pagrindė savo motyvus, susijusius su tuo, ar nėra savavališkos diskriminacijos, paslėpto prekybos apribojimo ar vidaus rinkos veikimo kliūčių, nes tik pakartojo Vokietijos Federacinės Respublikos argumentą, kad su šiomis sąlygomis, kuriomis siekiama užtikrinti neiškraipytą konkurenciją, susiję motyvai dėl švino, bario, nitrozoaminų ir nitrojunginių gali būti lengvai pritaikyti kitoms medžiagoms, nes nacionalinės nuostatos yra identiškos, reikia pabrėžti, jog Bendrojo Teismo pirmininkas, kaip laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas, turėjo nagrinėti tik tai, ar egzistuoja *fumus boni juris* atsižvelgdamas į minėtų sąlygų nebuvimą, o ne galutinį jų buvimą. Be to, tai, kad laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas savo motyvuose konkrečiu faktiniu ar teisiniu klausimu naudoja vienos ar kitos šalies argumentus, savaime nereiškia motyvų nebuvimo.
- 69 Taigi nagrinėdamas prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones Bendrojo Teismo pirmininkas pateikė tinkamus motyvus, leidžiančius Teisingumo Teismui suprasti priežastis, dėl kurių jis konstatavo *fumus boni juris* egzistavimą dėl savavališkos diskriminacijos, paslėpto prekybos apribojimo ar vidaus rinkos veikimo kliūčių buvimo, kiek tai susiję su stibiu, arsenu ir gyvsidabriu, nes, šio teisėjo manymu, su šiomis sąlygomis, kuriomis siekiama užtikrinti neiškraipytą konkurenciją, susijusius Komisijos argumentus dėl švino, bario, nitrozoaminų ir nitrojunginių buvo galima pritaikyti kitoms trimis minėtoms medžiagoms, atsižvelgiant į tai, kad nacionalinės nuostatos šiuo atžvilgiu yra identiškos visoms šioms medžiagoms.
- 70 Tai reiškia, kad trečiasis pagrindas, kuriuo Komisija grindė savo apeliacinį skundą, turi būti atmestas.

Dėl penktojo pagrindo, siejamo su klaidomis, padarytomis lyginant interesus

Šalių argumentai

- 71 Komisija tvirtina, kad skundžiamoje nutartyje Bendrojo Teismo pirmininkas tik pritarė Vokietijos Federacinės Respublikos argumentui, kad ši institucija buvo suinteresuota vien vidaus rinkos veikimu. Komisija su tuo nesutinka ir pabrėžia, kad nagrinėjamu atveju ji suinteresuota laikytis Sąjungos teisės aktų leidėjo valios, išreikštos naujojoje Žaislų direktyvoje. Praktiškai šiuo interesu visų pirma siekiama apsaugoti vaikų sveikatą, o ne tik vidaus rinką. Tam, kad būtų optimaliai apsaugota vaikų sveikata, šioje direktyvoje, kaip Komisija pažymėjo pateikdama pirmąjį ir ketvirtąjį pagrindus, pagal SESV 114 straipsnio 3 dalies reikalavimus remiamasi naujausiomis mokslo žiniomis. Skundžiamoje nutartyje lyginant interesus visiškai neatsižvelgta į šį interesą.
- 72 Vokietijos Federacinė Respublika tvirtina, kad naujosios Žaislų direktyvos, kaip suderinimo priemonės, kuri priimta pagal SESV 114 straipsnio 1 dalį ir kuria siekiama užtikrinti vidaus rinkos kūrimą, kiek tai susiję su žaislų sauga, pagrindinis tikslas, priešingai, nei teigia Komisija, negali būti vaikų sveikatos apsauga. Taigi, kadangi Bendrojo Teismo pirmininkas šiuo atžvilgiu nepadarė jokios klaidos, penktasis pagrindas yra nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 73 Reikia pažymėti, kad vykstant procedūrai dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, Bendrojo Teismo pirmininko pradėtą Vokietijos Federacinės Respublikos prašymu, Komisija prašė atmesti prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones tam, kad nuo 2013 m. liepos 21 d. visoje Sąjungoje būtų leista taikyti išsiskyrimo ribines vertes, nustatytas naujojoje Žaislų direktyvoje, nes ji atmetė šios valstybės narės pagal SESV 114 straipsnio 4 dalį pateiktą prašymą leisti nukrypti.

- 74 Šalys sutaria dėl to, kad naujoji Žaislų direktyva yra suderinimo priemonė, kaip ji suprantama pagal SESV 114 straipsnio 4 dalį. Be to, ji buvo priimta pagal EB 95 straipsnį, kuris tapo SESV 114 straipsnio 1 dalimi. Šioje nuostatoje įtvirtintos taisyklės, taikytinos siekiant SESV 26 straipsnyje nustatytų tikslų, t. y. iš esmės tos, kurios leidžia sukurti vidaus rinką. Taigi, turint mintyje teisinį naujosios Žaislų direktyvos priėmimo pagrindą, pagrindinis jos tikslas neabejotinai yra nacionalinių taisyklių jos reglamentuojamoje srityje, t. y. žaislų sauga, suderinimas, ir būtent šis tikslas pagrindžia Komisijos interesą, kad ši direktyva būtų taikoma nedelsiant.
- 75 Primintina, kad SESV 168 straipsnio 5 dalyje neminimas joks valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų derinimas, kuriuo būtų siekiama saugoti ir gerinti žmonių sveikatą. Žinoma, kaip Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, suderinimo priemonės, priimtose remiantis kitomis pirminės teisės nuostatomis, gali turėti įtakos žmonių sveikatos apsaugai. Be to, minėto straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta, kad žmonių sveikatos aukšto lygio apsauga užtikrinama nustatant ir įgyvendinant visas Sąjungos politikos ir veiklos kryptis, o SESV 114 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad Europos Parlamentas ir Taryba siekia šio tikslo pagal atitinkamą savo kompetenciją, susijusią su vidaus rinkos kūrimu (šiuo klausimu žr. 2000 m. spalio 5 d. Sprendimo *Vokietija prieš Parlamentą ir Tarybą*, C-376/98, Rink. p. I-8419, 77 ir 78 punktus bei 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Vokietija prieš Parlamentą ir Tarybą*, C-380/03, Rink. p. I-11573, 93–95 punktus). Tačiau rėmimasis kitomis pirminės teisės nuostatomis kaip teisiniu pagrindu negali būti panaudotas siekiant apeiti SESV 168 straipsnio 5 dalyje nustatytą aiškų suderinimo draudimą, kad būtų apsaugota ir pagerinta žmonių sveikata (šiuo klausimu žr. minėto 2000 m. spalio 5 d. Sprendimo *Vokietija prieš Parlamentą ir Tarybą* 79 punktą).
- 76 Taigi iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad vykstant procedūrai dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, kaip antai tai, dėl kurios pateiktas šis apeliacinis skundas, ne tikslą apsaugoti vaikų sveikatą, o tikslą suderinti nacionalinės teisės aktus žaislų saugos srityje reikia laikyti pagrindžiančiu interesą, kurį Komisija gina per šią procedūrą.
- 77 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Bendrojo Teismo pirmininkas, skundžiamos nutarties 82 ir 83 punktuose palyginęs Vokietijos Federacinės Respublikos interesą, kad būtų paliktos galioti nacionalinės nuostatos, siekiant apsaugoti vaikų sveikatą, su Komisijos interesu, kad būtų atmestas prašymas dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, siekiant to, kad suderinimo nuostatas, kurias Sąjungos teisės aktų leidėjas priėmė naujojoje Žaislų direktyvoje, nuo 2013 m. liepos 21 d. būtų galima taikyti visoje vidaus rinkoje, įskaitant Vokietiją, tame pačiame 83 punkte teisėtai konstatavo, kad Komisijos interesas yra ne toks svarbus kaip šios valstybės narės interesas, kad tokios nuostatos būtų paliktos galioti.
- 78 Todėl penktasis pagrindas, kuriuo Komisija grindžia savo apeliacinį skundą, turi būti atmestas.

Dėl Komisijos pastabų, susijusių su naujausiais veiksmais, kurių imtasi dėl bario ir švino

- 79 Kiek pasibaigus apeliacinio skundo paaiškinimų pateikimo terminui Komisija Teisingumo Teismui pranešė, kad 2013 m. liepos 17 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 681/2013, kuriuo iš dalies kaičiama Direktyvos 2009/48 II priedo III dalis (OL L 195, p. 16), ji sumažino bariui nustatytas išsiskyrimo ribines vertes, pakanka konstatuoti, jog atsižvelgiant į tai, kad Vokietijos Federacinė Respublika informavo Teisingumo Teismą apie tai, kad, jos manymu, ši priemonė nepakankama, ta priemonė neturi įtakos šiam ginčui. Juo labiau šiai procedūrai negali turėti reikšmės tai, kad galimai yra numatytas su švinu susijusių verčių sumažinimas.
- 80 Kadangi negali būti pritarta nė vienam iš Komisijos pateiktų apeliacinio skundo pagrindų, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ⁸¹ Remiantis Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalimi, taikoma apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Vokietijos Federacinė Respublika prašė priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, o Komisija bylą pralaimėjo, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas nutaria:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas**

Parašai.